

ALPHABETVM GRAECVM.

De Literarum diuisione.

De singularum literarum, & Diphthongo-
rum pronunciatione, & sono.

De Accentibus, & ceteris Græcorū notis.

De literarum nexu, & syllabarum compen-
diis.

Precatio Dominica cum alijs quibusdam

Græcè, versione Latina è regione posita.

Numerus Græcorum.

LVGDVNI,
APVD ANT. GRYPHIVM.
M. D. LXXV.

LITERÆ APVD GRÆCOS
sunt vigintiquatuor.

*

FIGURÆ. NOMINA. PRONUNTIATIO.

A α	Αλφα	Alpha	A a
B β Ϛ	Βήτα	Vita	B b
Γ γ Γ	Γάμμα	Gamma	G g
Δ δ Δ	Δέλτα	Delta	D d
E ε	Εψιλόν	Epsilon	E e, breue
Z ζ	Ζήτα	Zita	Z z, ds
H η	Ητα	Ita	Ii, Eelongū
Θ θ Θ	Θήτα	Thita	TH th
I ι	Ιώτα	Iôta	I i
K κ	Κάππα	Cappa	C c, k, q
Λ λ	Λάμβδα	Lambda	L l
M μ	Μύ	My	M m
N ν	Νύ	Ny	N n
Ξ ξ	Ξί	Xi	X x
O ο	Ομικρόν	Omicron	O o, breue
Π π Π	Πί	Pi	P p
Ρ ρ	Ρῶ	Rho	R r
Σ σ Ϛ	Σίγμα	Sigma	S s
Τ τ Τ	Ταύ	Tau	T t
Υ υ	Υψιλόν	Ypsilon	Y y
Φ φ	Φί	Phi	PH ph
Χ χ	Χί	Chi	CH ch
Ψ ψ	Ψί	Psi	PS pf
Ω ω	Ωμέγα	Omega	O o, lógum

DIVI

DIVISIO LITERARVM.

Ex his xxiiii literis, Vocales sunt septem, α, ε, η, ι, ο, υ, ω. Consonantes septendecim, β, γ, δ, ζ, θ, κ, λ, μ, ν, ξ, π, ρ, σ, τ, φ, χ, ψ.

VOCALIVM alia longæ, η, ω. Alia breues, ε, ο. Alia ancipites, α, ι, υ. Rurius, alia mutabiles, α, ε, ο. alia immutabiles, η, ι, υ, ω. Sunt præterea aliqua præpositiua, α, ε, η, ο, ω. quadam subiunctiua, ι, υ.

Ex vocalibus iunctis fiunt diphthongi propria, αι, αυ, ει, ου, οι, υι. Impropria, ει, ηι, φι, υι, ωι.

CONSONANTIVM aliqua sunt Semiuocales, quadam Mutæ. Semiuocales octo, ζ, ξ, ψ, λ, μ, ν, ρ, σ. Quorum tres duplices, ζ, ξ, ψ. Immurabiles quatuor, λ, μ, ν, ρ. At σ ἀσημον, siue monadicum vocatur, hoc est, sui quodammodo iuris.

Mutæ verò aut sunt Tenues, π, κ, τ. aut Media, β, γ, δ. aut Aspirata, φ, χ, θ.

De pronuntiatione literarum.

A α facit a, vt ἀγαθὸς agathos, ἀλλὰ alla.
 B β facit b, vel v, vt βάρβαρος varuoros, βαβυλων, Βα-
 γ γ facit g, vt γέγραφα gegrapha. (bylon.)
 Δ δ facit d, vt δαδάλος dadalos.
 E ε facit e, vt ἐγὼ ego.
 Z ζ facit z, ds, vt ζαθεὸς zatheos.
 H η facit i vel e Latinum longum, vt φήμι phimi.
 Θ θ facit th, vt θάνατος thanatos.
 I ι facit i, vt ἰακχὸς iacchos.
 K κ facit c, aut k, vt κόρυδον corydon.
 Λ λ facit l, vt λάλος lalos.
 M μ facit m, vt μορμῶ mormo.
 N ν facit n, vt ναί na.

A 2

Ξξ

Ξ ξ facit x, vel cs, gs, vt ξανθότριξ xanthotrix.
 Ο ο facit o breue, vt ὀβελίσκος obeliscos.
 Π π facit p, vt πάππια pappia.
 Ρ ρ facit r, vt ῥόμι rhomi.
 Σ σ facit s, vt σάρξ sarx.
 Τ τ facit t, vt τάλαντον talanton.
 Υ υ facit y, aut v, vt ὕμνος hymnos.
 Φ φ facit ph, vt φίλος philos.
 Χ χ facit ch, vt χριστός christos.
 Ψ ψ facit ps, vt ψῆξις psix, ψῆψε.
 Ω ω facit o longum, vt ὠκα oca, χιτῶν chiton.

De pronuntiatione Diphthongorum

P R O P R I A R V M.

ΑΙ αι facit æ, vt αἶγλις ægis.
 ΑΥ αυ facit af medium inter b & f, vt αὐλή affi.
 ΕΙ ει facit i longum, vt χεῖρ chir, εἰς eis, εἰκῶν icon.
 ΕΥ ευ facit ef medium inter b & f, vt εὐγε efge, θησαυρός
 Thisefs.
 ΟΙ οι facit i longum, vt οἶμοι imi.
 ΟΥ υ facit u vocalem, vt οὐκὼν oucoun.

De pronuntiatione Diphthongorum

I M P R O P R I A R V M.

α cum iota subscripto facit a, vt ἄδω ado.
 η cū iota subscripto facit i longū, vt τῆ μῆσι ti moufi.
 ω cum iota subscripto facit o longum, vt παλινορθία palinodia. Veteres verò non subscribebant iota, sed adscribebant sic, τῶ ἀνεῖαι, το ἀνια, τῆ μῆσι, ti moufi, τραβῶ, διά, tragædia, quod in codicibus antiquis licet videre, minore tamen iota.
 ΥΙ υι facit i longum, vocale, vt ἄρπυια harpyia

πύια.

ΗΥ ηυ facit if medium inter b & v consonantem, vt ηῦδα ifda.

ΩΥ ου facit of medium inter b & v consonantem, vt ὠυτός oftos pro αὔτης, Ionicè.

De Accentibus.

Profodia, id est Accentus, pronuntiationi mirificè conducūt. Sunt autem apud Græcos numero septem: ex quibus

ΤΟΝΙ tres sunt, nempe Acutus, Grauis, Circumflexus: quibus vocis altitudinem, siue, vt Græci vocant, τόνον, id est, intentionem metimur. Sed intentionis nomine Grammatici etiam quod illi oppositum est, id est æquabilitatē & remissionem vocis, ipsamque aded circumductionem comprehendunt.

Ex his igitur

Acutus acuendam & attollendam vocem significat, vocali impositus, figura cadentis rectæ lineolæ, sed ita vt in sinistrum latus vergat, vt θιός.

Grauis depreffionem aut æquabilitatem vocis declarat, eadem linea in contrarium latus propendentē vt τιμή.

Circumflexus monet flectendā & circumducendam vocem: quod fit si sensum attollas, deinde deprimas. Itaq; figurā habet ex Acuto & Graui coniunctis conflata, hoc modo ^, vel ex inuerso ypsilon η, quæ nota postea in istam degenerauit vt ποίω.

ΤΕΜΠΟΡΑ sunt duo, quæ vocalis pronuntiatione longitudinē declarant, vel breuitatem. Ex his, longum porrecta linea, breue quasi ypsilon nota pingitur.

ΣΠΙΡΙΤΤΥΣ duo, sic appellati, quod significant,

A 3 quæ

quæ vocales in quibus dictionibus naturali suo spiritu, id est, tenui sint contentæ. item quæ densiorem spiritum extrinsecus assumant.

Ex his igitur densus in maiusculis literis pingitur H dimidio, vt Ἄπτεμαι: in minoribus, dimidio circumflexo, vt ἀπτεμαι, ῥήτωρ.

Tenuis signatur altero dimidio H, vt Ἄυτος: vel hemicyclo, vt αὐτός.

Loci accentuum.

Nulli olim accentus signabantur, sicut ex vetustis codicibus apparet. Nunc autem Acutus signatur vel in antepenultima, vt κέως: vel penultima, vt ἀκώς: vel vltima, vt Διός. vnde factum, vt dictiones vocentur à Gramaticis proparoxytonæ, paroxytonæ, vel oxytonæ, id est antepenacutæ, penacutæ, vel acutæ.

Grauem imponi quidem oportuit omnibus syllabis quæ neque acuuntur, neque circumflectuntur: sed ne tanta accentuum multitudo lectionem impediret, vsus obtinuit vt in sola vltima signetur, idque in iis tantum dictionibus quæ, cum natura sint oxytonæ, in contextu orationis ponuntur, vt, ἡ ἀπερὶ τὸ θεὸν τέρη. Ab hoc accentu dictio dicitur βαρῦνομένη, id est ad verbum, grauata.

Circumflexus inscribitur vel penultimæ, vt βοῶντες, vel vltimæ, vt βοῶν, à quo dictiones vocantur properispomenæ, vel perispomenæ, id est, penultima, vel vltima circumflexæ.

TEMPORVM nullus est vsus in ε & ο, repertis ἦ & ω. In ancipitibus autem α & υ, negliguntur maximo cum incommodo, inuectis in eorum locum tonis.

SPIRITVS imponuntur Vocalibus omnibus, sed initio

initio tantum dictionis. In Cōsonantibus autem nullus est illorum vsus: omnes enim suo spiritu naturali contentæ sunt. Excipiuntur tantum quatuor ω η τ & ρ, quæ densiore aliquando spiritu efferuntur. Sed ex illis tres primæ suos habent peculiare characteres. Ipsum autem ρ cum dictionem inchoat, densio spiritu semper signatur, vt ῥάπτω: in medio verò non item, vt ῥεῖμαι, χαρακτήρ. Si tamen geminetur, priori spiritus tenuis, posteriori densus inscribi solet, vt ἄρρηλω. Dictio igitur densio spiritu notata dicitur à Grecis δασυνομένη, id est, densata, cui opponitur ἄσπασμένη, id est, tenuata.

De cæteris notis, quæ partim inscribi, partim subscribi, partim adscribi solent.

Pinguntur & aliæ notæ, quorum maximus est vsus & necessaria cognitio, quamuis inter profodias non debeant numerari.

Ex iis inscribuntur duæ, Apostrophus & Dialectylis.

Apostrophus, id est, auersio, vocalium elisionem ostendit: & inscribitur ad latus literæ eadem forma, qua tenuis spiritus: idque plerunque in fine, vt παρ' ἐμῆ, pro παρὰ ἐμῆ. interdum in initio, vt ὦ γαθὶ pro ὦ ἀγαθὶ. & in medio vnius dictionis ex duabus compositæ, vt τοῦρρον, pro τὸ ἔρρον. καὶ γὰρ, pro καὶ ἐγώ. Habet autem hanc vim, vt præcedentem consonantem cui adhaeret, si tenuis sit, & proximè consequatur spiritus densus, mutet in aspiratam ἀντίστοιχον, vt κατ' ἡμέραν,

pro $\alpha\theta$ ἡμέραν. Idq; etiam in duabus consonantibus coniunctis accidit, vt $\nu\chi\theta$ ἔλλω, pro $\nu\chi\tau\alpha$ ἔλλω.

Dialysis, id est, Dissolutio, duabus vocalibus distinctè pronuntiandis imponitur, duplici puncto signata, vt $\alpha\iota\delta\iota\omicron\varsigma$, $\iota\alpha\chi\omega\varsigma$, $\iota\omega\delta\upsilon\omicron\varsigma$, tetrasyllaba: $\iota\eta\sigma\theta\iota\varsigma$ trisyllabum.

SVBSCRIBITVR vna, quam $\epsilon\phi\epsilon\nu$, quasi subunionem, vocant, quòd duo vocabula significet in vnum coaluisse. Pingiturque duabus in longum porrectis lineolis medio quasi ypsilo còiuñctis, vt $\mu\epsilon\theta$ ἡμέραν, pro $\mu\epsilon\theta$ ἡμέραν.

ADSCRIBVNTVR quinque, nempe Subdistingtio, quæ ad imū vltimæ literæ apposita, declarat nō tam quiescendum quàm respirandū. Hac distinguuntur orationis cōmata, quæ à Latinis incisa nominantur. Ea etiam vitimur, sed vario effectu, intra ipsum vocabulum, vt quum $\theta\tau\iota$ relatiuum scribo, ad vitandam homonymiam coniunctionis $\theta\tau\iota$.

Punctum mediū, quo terminatur orationis membra. Medium autem vocatur, tum quia in media periodo & mediæ literæ præcedenti adscribitur, tum etiam quòd mediocriter quiescendum esse admoneat, nōdum scilicet perfecto orationis ambitu, hoc situ.

Punctum perfectum, quo ad imum vltimæ literæ apposito, terminantur à Græcis & Latinis periodi, vt significetur, perfecta iam sententia, quiescendum.

Interrogatio, id est, interrogandi signum, quod apud Græcos pingitur tenuis spiritus nota puncto subscripta, hoc modo ;

Parêthesis, qua aliquid includitur, quòd salua sententia potest eximi. ( ) Hæc tamen neque in Græcis, neque in Latinis codicibus vetustis reperitur.

Comp

Compendia literarum & nexus, partim breuitatis, partim elegantia causa reperti.

$\alpha\epsilon$	valet	$\alpha\iota$	$\gamma\upsilon$	valet	$\epsilon\phi$
$\alpha\upsilon$	valet	$\alpha\upsilon$	$\epsilon\iota\upsilon$	valet	$\epsilon\iota\upsilon\alpha\iota$
$\alpha\epsilon\theta$	valet	$\alpha\pi\omicron$	$\iota\delta\iota$	valet	$\epsilon\pi\iota$
$\alpha\theta$	valet	$\alpha\theta$	$\theta\epsilon\iota$	valet	$\epsilon\varsigma\iota$
$\alpha\omega$	valet	$\alpha\upsilon$	$\theta\zeta$	valet	$\epsilon\zeta$
$\gamma\upsilon$	valet	$\gamma\alpha\theta$	$\chi\omicron\alpha\iota$	valet	
$\gamma\alpha\theta$	valet	$\gamma\alpha\theta$	$\chi\iota$	valet	$\lambda\alpha\iota$
$\gamma\upsilon$	valet	$\gamma\upsilon$	θ	valet	
$\gamma\theta$	valet	$\gamma\epsilon\upsilon$	$\chi\tau\iota$	valet	$\lambda\alpha\tau\alpha$
$\gamma\omega$	valet	$\gamma\upsilon\upsilon$	λ	valet	$\lambda\lambda$
θ	valet	$\gamma\theta$	$\lambda\omicron$	valet	$\lambda\omicron$
θ	valet	$\delta\epsilon$	$\mu\epsilon\iota\upsilon$	valet	$\mu\epsilon\iota\upsilon$
θ	valet	$\delta\iota$	μ	valet	$\mu\epsilon\iota\upsilon$
$\theta\alpha$	valet	$\delta\iota\alpha$	$\mu\theta\theta$	valet	$\mu\epsilon\iota\upsilon\omicron\nu$
$\theta\omicron$	valet	$\delta\theta$	θ	valet	$\omicron\varsigma$
$\theta\omega$	valet	$\delta\upsilon\theta$	τ	valet	$\omicron\upsilon$
$\epsilon\iota$	valet	$\epsilon\iota$	$\pi\alpha$	valet	$\pi\alpha$
δ	valet	$\epsilon\iota$	$\pi\theta$	valet	$\pi\alpha\theta$

ΕΥΧΗ ΚΥΡΙΑΚΗ.

Εἄτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς ἕρανῶν, ἀρχαὶ θῆτω τὸ ὄνομά σου. Ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου. Τετηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν ἕρανῶ καὶ ἐπὶ τῆ γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν ἴθι ὅπως οὐκ ἔσται ἡμῶν σήμερον. Καὶ ἄφευ ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς ἔφη ἡμεῖς ἀφαιμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν. Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν. Ἀλλὰ ῥύσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. Ἀμήν.

Ἀσασμός τῶ ἀγγέλου πρὸς τὴν ἀγίατάτην παρθένον.

Χαῖρε κέχαρισμένη Μαρία. Ὁ κύριος μετ' σέ. Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξί, καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆ κοιλίας σέ, ὅτι σωτήρα ἔτεκες τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Σύμβολον τῶν ἀγίων ἀποστόλων.

Πιστεύω εἰς θεὸν πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν ἕρανῶ καὶ γῆς. καὶ εἰς Ἰησοῦν Χριστόν, υἱὸν αὐτοῦ ἑνα μόνον, κύριον ἡμῶν, συλληφθέντα ἐκ πνεύματος ἁγίου, γυνηθέντα ἐκ Μαρίας τῆ παρθένου, παθόντα ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου, σταυρωθέντα, θανόντα, καὶ ταφέντα, κατελθόντα εἰς ἄδου, τῆ τρίτης ἡμέρας ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, ἀνελθόντα εἰς ἕρανῶς, καθεζόμενον ἐν δεξιᾷ τοῦ πατρὸς παντοκράτορος. Ὁ ὄντιν μέλλει ἔρχεσθαι κρῖναι ζῶντας ἔκ νεκρῶν.

Πιστεύω εἰς πνεῦμα ἅγιον, Ἀγίαν ἐκκλησίαν καθολικὴν, ἁγίων κοινωνίαν, ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, ἑρκὸς ἀνάστασιν, ζωὴν αἰώνιον. Ἀμήν.

Δέκα ἐντολαὶ Θεοῦ διὰ Μωσέως δοθεῖσαι.

Καὶ ἐλάλησε κύριος πᾶσι τοῖς λόγοις τούτοις, λέγων, Ἐγὼ εἰμι κύριος ὁ θεός σου, ὅστις ἐξήγαγόν σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἐξ

ORA

ORATIO DOMINICA.

Quater noster qui es in caelis, sanctificetur nomen tuum. Adueniat regnum tuum. Fiat voluntas tua sicut in caelo & in terra. Panem nostrum quotidianum da nobishodie. Et remitte nobis debita nostra, sicut & nos remittimus debitoribus nostris. Et ne nos inducas in tentationem, sed libera nos a malo. Amen.

Salutatio Angeli ad sanctissimā Virginem.

Aue gratia plena Maria. Dominus tecum. Benedicta tu in mulieribus. Et benedictus fructus ventris tui, quoniam saluato rem peperisti animatum nostrarū.

Symbolum sanctorum Apostolorum.

Credo in Deum patrem, omnipotentem, factorem caeli & terrae. Et in Iesum Christum, filium eius unicum, dominum nostrum, Conceptum ex spiritu sancto, Natum ex Maria virgine, Passum sub Pontio Pilato, crucifixum, mortuum, & sepultum, Descendentem ad inferos, Tertia die resurgentem ex mortuis, Ascendentem in caelos, Sedentem in dextera patris omnipotentis. Unde venturus est iudicare viuentes & mortuos.

Credo in spiritum sanctum, Sanctam ecclesiam catholicam, Sactorum cōmunionem, Remissionem peccatorum, Carnis resurrectionem, Vitam aeternam. Amen.

Decem praecepta Dei per Mosem data.

Et locutus est Dominus omnes sermones hos, dicens, Ego sum Dominus Deus tuus, qui eduxite de terra Aegypti, de

ORA

CMR

Numerus Græcorum.

	10	20	30	40	50	60	70	80	90										
	ι	κ	λ	μ	ν	ξ	ο	π	ρ										
1	α	κα	λα	μα	να	ξα	οα	πα	ρα										
2	β	κβ	λβ	μβ	νβ	ξβ	οβ	πβ	ρβ										
3	γ	κγ	λγ	μγ	νγ	ξγ	ογ	πγ	ργ										
4	δ	κδ	λδ	μδ	νδ	ξδ	οδ	πδ	ρδ										
5	ε	κε	λε	με	νε	ξε	οε	πε	ρε										
6	ς	κς	λς	μς	νς	ξς	ος	πς	ρς										
7	ζ	κζ	λζ	μζ	νζ	ξζ	οζ	πζ	ρζ										
8	η	κη	λη	μη	νη	ξη	οη	πη	ρη										
9	θ	κθ	λθ	μθ	νθ	ξθ	οθ	πθ	ρθ										
100	ρ	200	ς	300	τ	400	υ	500	φ	600	χ	700	ψ	800	ω	900	θ	1000	ι